

II. KATEGÓRIA 3. FORDULÓJÁNAK KREATÍV FELADATAI

A csapatok feladata az volt, hogy Jonas nevében levélben elbúcsúzzon az Örökítőtől.

FUTURE-

Kedves Örökítő!

Elnézést szeretnék kérni tőled azért, mert nem búcsúztam el, de mindent megmagyarázok!

A terv, amit annyiszor átgondoltunk, amit olyan gondosan kidolgoztunk füstbe ment. Már aznap, mikor hazaérkeztem tőled menekülnöm kellett. Azaz, menekülünk...

A dolog, az esti étkezés alatt történt, mint mindig, együtt ültünk az asztalnál. Apa egyszer csak lenézett a kis Gabere, és azt mondta, hogy használja ki az estét, „kis lurkó”, mert másnap ilyenkor már nem lesz. Elmondta, hogy egész éjjel nem tudták megnyugtatni a központban. Nem is emlékszem tisztán a beszélgetés minden szavára, egész idő alatt a hideg rázott...Apa, Gabriel elbocsájtására szavazott..csak ezt hallottam a fejemben..És láttam magam előtt, ahogyan Apa elbocsájtotta azt a gyereket..és elképzeltem, hogyan Gabrielt el fogja bocsájtani.

Dübörgött bennem...Nem értem, hogy tehetett ilyet..én azt hittem, hogy meg akarja menteni, és nem megölni!!

Ezért hoztam el magammal Gabrielt. Ezt láttam a legjobb döntésnek, főleg a felvétel után. Nagyon-nagyon felkavart. De ez a feladatom része, néha fáj, de azért vagyok én az őrző, hogy másoknak ne legyenek fájdalmaik, ilyen fájdalmaik.

Azaz, pontosabban voltam. Már mint: Őrző. De úgy gondolom, hogy ez a helyes cselekedet. Érzelem nélkül, minden üres. Ők még nem tudják, és én sem tudtam, amíg meg nem tapasztaltam, azt a sok-sok érzést az emlékeken keresztül.

Szeretném megköszönni az együtt töltött időt. Mindig örömmel fogok visszatekinteni rád. Még a fájdalmas, nehéz pillanatokra is. Remélem egyszer még találkozunk.

Mindent elmesélek majd akkor.

Jonas

u.i.: Nem volt idő rá, hogy átvegyem tőled a bátorságot és a kitartást adó emléket, de kérlek, ezt add át a telepen a többieknek!

VISSZATÉRŐK

Tisztelt Örökítő barátom!

Sajnálom, hogy levélben kell elbúcsúznom. Szorít az idő. Elmegyek.

Este otthon megtudtam, hogy Gabrielt, holnap reggel elbocsájtják, ezért még ma éjjel magammal viszem, hogy megmentsem az életét. Gabrielnek átadtam több emléket, amit Neked el sem árultam. Az emlékekkel megnyugtattam, amikor nem tudott aludni, így a többieket sem zavarná.

Megértem maradásod okát, mert így tudsz segíteni a közösségnek a rájuk zúduló emlékek feldolgozásában.

Tudod, azért is megyek el, hogy a közösség ezáltal megkaphatja az emlékeket, aztán szabadok lesznek. Szabadon megélhetik az érzelmeket, amik az élethez tartoznak. Megismerik a szeretet érzését. Az emberek egyediek lesznek.

Terveztem elmenni, de hamarabb jött el az idő. Remélem minden úgy alakul, ahogy azt előre megbeszéltük. Amikor őrzővé váltam, nem tudtam mire számíthatok, mivel jár ez a foglalkozás. Tele voltam félelemmel, kíváncsisággal, kérdésekkel. A kiképzésem első napján izgatottan léptem be a szobádba, jelenléted megnyugtató. Az általad átadott emlékeket érdeklődéssel fogadtam. Általuk megvilágosodtam. Ezek az emlékek arra készítettek, hogy tennem kell valamit. Ezért most elmegyek.

A kitartás és a bátorság emlékét az utolsó 2 hétre tervezted. Saját erőmmel kell gazdálkodnom, remélem ez is elég lesz. Váratlan helyzet adódott, azonnal

cselekdnem kellett. Tudom megértesz, Te is így döntöttél volna, hisz maradásoddal a közösséget mented meg.

Meg szeretném köszönni neked, hogy az emlékeken keresztül, amiket átadtál nagyobb tudásra tettem szert, ami remélem a közösség hasznára lesz.

Remélem a túlrahállás segítségével meghallottad hangtalan búcsúm, hisz levelem nem tudom kivel elküldeni. Minél tovább titokban kell maradni távozásomnak. Nem hagyhattam magam után nyomot, indokot adva a mielőbbi keresésre.

Minden jót neked!

Tisztelettel, baráti üdvözlettel

Jonas

2042. december 18.

ŐRZŐK A STRÁZSÁN

Kedves Örökítő!

Itt az idő, menekülnöm kell. Nem várhatok a Ceremónia napjáig, Gabriel élete veszélyben forog. Ha maradok, reggel elbocsájtják, én pedig ezt nem hagyhatom. Megtanítottad nekem, hogyan kell szeretni, s akit szeretünk, azt meg kell védenünk. Ezért ma este útra kelünk.

Félek egy kicsit attól az ismeretlentől, ami ránk vár. Bár nem volt idő arra, hogy a kitartást és a bátorságot megerősítő emlékeket átadjad nekem, mégis elindulok, mert olyan tudás birtokában vagyok általad, amely segítségemre lehet. Köszönöm neked, hogy megtöltötted színekkel, érzelmekkel az egyenlét szülte szürke hétköznapijaimat. Kitágult előttem a világ. A boldogság és melegség mellett megmutattad nekem, milyen, ha a fájdalom vagy az éhség gyötri a testemet. Láttam meghalni embereket a hatalomvágy és az érzelmek hiánya miatt. Nem szabad, hogy a közösségünk így éljen tovább. Hogy apa meggyilkolja az újszülötteket, mert ez a természetes, megszokott számára. Vissza kell juttatni az emberekhez az érzelmeket, és azoknak ott is kell maradniuk a mindennapjaikban.

Örökítő! Kérlek, ne hagyd, hogy az emberek az én emlékeimet visszakapva meg akarjanak tőlük szabadulni. Segítsd őket abban, hogy megértsék, mennyivel

gazdagabb lehet az életük, ha szerethetik egymást, ha valódi öröm- vagy bánatkönnyek mossák az arcukat, ha a világ végre színekben pompázik majd körülöttük.

Kívánom, hogy az a kitartás és bátorság, aminek a birtokában vagy, átsegíthesse a közösséget azon az érzelemcunamin, ami rájuk ront majd. Kérlek, vigyázz a családtagokra, Asherre és Fionára is, nehogy az eltűnésem miatt valamilyen hátrányba kerüljenek.

Drága Nagyszülőm! Nagyon szeretlek! Köszönöm neked, hogy te is viszonszeretsz. Kívánom, hogy meglegd a boldogságod, s ha az a legfőbb vágyad, Rosemaryhez költözhess...

Szeretettel gondol rád a te unokád, Jonas, az emlékek őre

GRILLÁZSOS KUFLI KUPEC

Kedves Örökítő!

Ezt a levelet már valószínűleg akkor olvasod, amikor én már úton leszek a Másholba. Sajnálom, hogy nem tudtam elköszönni személyesen, de meg akartam menteni Gabrielt, ezt biztosan megérted. Apám is Gabe elbocsájtására szavazott, ami azt jelenti, hogy már reggel elbocsájtották volna. Nem várhattam egy percet sem. Ugye, támogatsz ebben a döntésben, és megbocsájtod, hogy nem szóltam, csak cselekedtem?

Be kell vallanom valamit Neked! Egy éjjel Gabe felriadt, hánykolódott a takaró alatt, keservesen sírt. Gyengéden megveregettem a hátát, de nyugósen izgett-mozgott. Tovább veregettem Gabe hátát, s közben felidéztem egy csodálatos, vitorlázós emléket. Nem volt szándékomban átadni az emléket; egyszerre azonban észrevettem, hogy az halványodni kezd, és a kezem közvetítésével átáramlik Gabrielbe, majd ő lassan elcsendesedett. Remélem, nem okoztam ezzel neked csalódást.

Hálás vagyok azért, hogy megismerhettelek, és hogy barátomnak mondhatlak Téged. Tudod, nekem még sosem volt ilyen barátom!

Rendkívül örülök, hogy én lettem a kiválasztott, az őrző, mert én az emlékeknél sokkal többet kaptam. Köszönök mindent, amit megtanítottál, átadtál nekem. Élveztem minden pillanatát, bár voltak nehezen feldolgozható

élményeim. A hazugság, amiben eddig éltem, elszomorított. Mégis ezek által válhattam bölcsebbé. Az együtt töltött idő nem csak az emlékek átadásáról szólt, de valami másról is: emberségről, igazságról, bölcsességről, szeretetről.

Bízom benne, hogy az együtt szőtt terv sikerrel fog járni, nem fogom hiányát érezni a bátorságról és kitartásról szóló emlékeknek. De egyet azért sajnállok: hogy nem tarthatsz velem.

Hálás szívvel gondolok vissza az utolsó beszélgetésünkre! Ezt viszem magammal, és mindent, amit tőled kaptam.

Remélem, egyszer még látjuk egymást. Talán a Másholban, vagy ki tudja?

Barátod, Jonas, az emlékek őre

HETESEK

Búcsúlevél

Kedves Barátom, Örökítő!

Ha ez a levél a kezébe kerül, én már nem leszek a közösségünk tagja. Sajnos közbejött egy váratlan esemény, ezért hamarabb el kellett indulnom a közösen tervezett időpontnál, hogy megmentsem az elbocsátástól a kis Gabrielt. Már nem tudtam elbúcsúzni tőled. Cselekednem kellett!

Remélem Gabriellel sikeresen, baleset nélkül meg tudjuk tenni az utat. Apám biciklijét vettem kölcsön, abban biztonságosan el tudom helyezni Gabrielt is. Igyekszünk majd elkerülni a keresőgépeket, az éhséget és az állatokat. Ha esetleg valaki érdeklődne az eltűnésünkről, akkor csak annyit mondj, hogy egy fontos küldetésen veszünk részt a te megbízásodból. És ez így is van!

Jó lett volt, ha már a birtokomban lenne tőled az összes emlék, főleg a bátorság és kitartás emléke, de bízom magamban, hogy bármi fog is az utamban kerülni, legyőzöm és kitartok a végsőkhig!

Amíg mi távol vagyunk, addig nagyon vigyázz magadra, és kérlek, ne hagyd, hogy Fionának és Ashernek baja essen! Ha átjutottunk a burkon és az emlékek visszatérnek az emberekhez, sok segítségre lesz majd szükségük. Támogasd őket, kérlek, hogy kevésbé sérüljenek! Köszönöm még egyszer, hogy átadtad nekem azt a sok emléket, tanítottál, hisz tudom, hogy ezáltal bölcsebbé és érettebbé váltam, és így biztosabban ura leszek majd a váratlan, eddig soha nem tapasztalt helyzeteknek.

Remélem még egyszer látjuk egymást, de tudnod kell, sohasem felejtélek el! Te fogsz nekünk erőt adni az út során!

Szeretettel barátod: Jonas

A KOHÁRY ŐRZŐI

Viszlát, Örökítő!

Remélem, hogy fogalmazhatok még így, hiszen valószínűleg utoljára láttalak. Ha a tenger tinta lenne, akkor sem tudnám leírni, mennyire köszönöm azt a rengeteg szemet gyönyörködtető emléket, melyet rám ruháztál. Igaz, hogy némelyik emlék csöppnyi testi, avagy ami rosszabb, lelki fájdalommal járt, de örülök, hogy megszabadíthattalak téged ezektől.

Emlékszem az első emlékre, amit átadtál nekem. Akkor szívmengető szabadság vett körül. Talán ha útnak eredek, ugyanez az érzés ér majd el. Gondolom, csodálkozol, hogy hamarabb indultam a megbeszéltnél. Megmagyarázom.

A döntéshozók ítéletet hoztak Gabriel felett. Mivel nem fejlődött normálisan és az éjszakákat, amiket nem nálam töltött, átbömbölte, ezért úgy döntöttek, hogy elbocsátják. Ezért muszáj volt magammal hozni. Még most is elszörnyülködöm, ha rágondolok, hogy apám hidegvérrel megölte volna. Én nem ilyenek ismertem. Mindenesetre, örökítő: a lehető legjobbakat kívánom Neked! Köszönöm, hogy megismerhettelek, köszönöm, hogy segítettél, mindent, MINDENT köszönök. Ha létezik a túloldal, márpedig én hiszek benne, még mindig bízok abban, hogy utánam jössz, és találkozhatunk egy ideálisabb, jobb világban, ahol közösen hallgathatnánk a kedvenc zenédet, rajzolhatnánk színeket, átélénk karácsonyokat, s talán még a havas dombokon szánkóval is lecsúszhatnánk. Addig is hiányozni fogsz! Nagyon.

Szeretettel, Jonas.

FESZTY ÖREI

Nagyra becsült, Drága Örökítő!

Remélem, időben kézhez kapod leveletem, mielőtt még esetleg izgulni kezdenél, hogy hol is vagyok.

A tervünkben változás történt. Nem nagy, de elég ahhoz, hogy tudd, én már úton vagyok. Tudom, hogy voltak még terveink az elkövetkező két hétre a ceremóniáig, de döntést kellett hoznom. Egy nagyon fontos döntést, amelyen egy élet múlhat. Tegnap este, mikor hazaértem, egy nagyon rossz hír fogadott a családegységben. Gondviselőm közölte, hogy a kis Gabrielt elbocsájtják, ugyanis, amikor nálad aludtam, Gabriel a Dajkálóközpontban maradt éjszakára, és egész éjszaka sírt. Nem tudták őt lecsillapítani, ezért a kisfiú elbocsátására szavaztak, még az én gondviselőm is. Nem engedhetem meg, hogy Gabriellel megtörténjen az, ami a kis ikergyerekekkel történt. Annyira megszerettem ezt a kisfiút.

Kedves Örökítő, meg kell veled osztanom egy titkot, amely miatt lehet mérges leszél rám. De nem akarok, úgy elmenni, hogy ne mondanám el Neked. Többször én vigyáztam a kis Gabrielre esténként, és csak úgy tudtam őt megvigasztalni, hogy szép, nyugodt emlékeket adtam át neki. Először mintha véletlenül történt volna az egész, de később már tudatosan csináltam. Most úgy érzem, hogy az elbocsájtás mintha kicsit miattam lenne. Muszáj megmentenem őt. Éjjel indulok biciklivel, apukám biciklijén megyek, mert azon van gyerekülés, így könnyebb lesz a kisfiút vinnem. Tudom, hogy nagyon nehéz út vár rám. Azt is tudom,

hogy hiányozni fognak az emlékek, amelyeket át akartál adni, de remélem, így is lesz bennem kitartás és bátorság.

Kedves Örökítő, nagyon hálás vagyok Neked a sok bölcsességért és a rengeteg időért, türelemért, amelyet a kiképzésem során rám áldoztál. Remélem, egyszer közösségünk megtudja, hogy ki is vagy a számukra, a legfontosabb. Tudom, hogy lesz erőd és hited segíteni Nekik, nagyon nehéz lesz. Ha megtudják, hogyan éltek eddig, és miiket is tettek, nagy segítség kell, hogy el tudják fogadni. Kérlek, nagyon vigyázz Fiónára és Asherre, a barátaimra, a családegységemre, Lilyre. Főleg magadra! Te vagy Nekem a legfontosabb a közösségben.

Remélem, így is sikerül a tervünk, hogy a közösség újra egy igazi életet élhessen, átélhessék az érzéseket, a jókat és a rosszakat egyaránt, a nagyszülőkkel együtt lehessenek. Tudják, mi az a fájdalom, a veszteség, a szeretet, az összetartozás. Csak ezt kívánom! Hiába nincs fájdalom, ha nincs szeretet sem. Egyszer még nagyon hálásak lesznek Nekünk, Neked, drága Örökítő! Azt hittem sokáig, míg Őrző nem lettem, hogy a társadalmuk tökéletes, a szabályaink a legjobbak. Tévedtem, de nagyon hálás vagyok, hogy rájöttem az igazságra. Emlékeket nem őrizhet egy ember, nagyon nehéz súly, a legnehezebb. Osztozni kell rajta, hogy mindenki egyformán érezze a jót és rosszat. Nem szabad az embereket megvédeni minden rossztól, mert akkor nem tudják, mi az a jó, és attól is megfosztjuk őket.

Kedves Örökítő, ha Gabriellel elérünk Másholba, és te is a közösségben elvégzed a feladatodat, eljövök érted, és együtt visszamegyünk Másholba, és te is ott fogsz élni a közelünkben.

A közösségből te fogsz Nekem a legjobban hiányozni. A sorok írásakor könnybe lábad a szemem.

Sok szeretettel és tisztelettel ölellek: Jonas (és a kicsi Gabriel)

3024. január 20., családegységünk háza

TUDÁSRA VAGYÓK

Kedves Öröktő!

Sajnálom, hogy nem úgy mentem az előre kitervelt tervünkkel, ahogy megegyeztünk, de nem engedhettem meg, hogy elbocsássák Gabrielt. Ettől függetlenül remélem, hogy tudsz majd segíteni a közösségben lévő embereknek, úgy, ahogyan nekem is segítettél meglátni a valóságot az emlékekről és azoknak tartalmáról, melyek véleményem szerint létfontosságúak a világunk megismeréséhez.

Mielőtt kiválasztottak az emlékek őrzőjének, nem is gondoltam volna, hogy baj van a társadalmunkkal, de most már látom, mennyire rosszul van felépítve a tudatlanságon. Az emlékek nélkül olyanok vagyunk, mint egy ketrecbe zárt madár. Mint a madár, mi is kapunk élelmet és vizet, de a teljes világot nem ismerjük meg, ami ennél is szomorúbb, hogy mint az a ketrecbe zárt madár, mi se tudjuk, hogy egyáltalán be vagyunk zárva a saját tudatlan világunkba, amíg meg nem pillantjuk a való világ szépségét és nagyságát, és azt, hogy mennyi mindent hagytunk ki az életünkből. Mélyen elszomorít a gondolat, hogy a közösségben élő polgárok nem is tudják, milyen sok szép emlékről maradnak le. Megérteni megértem, hogy miért hozták meg a döntést, hogy elzárják az emlékeket, de szerintem félve élni jobb, mint nem is élni egyáltalán. Az alatt az egy év alatt, melyet melletted töltöttem, te megmutattad nekem, hogy nem minden emlék jó és lágyszívű, de ettől függetlenül ugyanolyan fontosak, még ha nem is fontosabbak, mint a kedves emlékek.

Szeretném, ha tudnád, hogy a Veled töltött időre mindig kedvesen fogok visszagondolni, és ha eljutok a Másholba, tovább fogom adni a te emlékedet, a tanításaidról, a kedvességedről és a korlátlan szeretetedről irántam és azok iránt, kik fontosak neked. Remélem, hogy miután ezt elolvastad egy szép emlékre fogsz gondolni, mint például a zenére, miről meséltél nekem

Sok szeretettel és annál nagyobb csodálattal: Jones

UI: Gabriel üdvözl Téged!

NYÉKVÁRONYI NYOMOLVASÓK

Kedves Öröktő!

Levélben búcsúzó Tőled, mert személyesen sajnós nem lesz rá időm, ugyanis a tervezettnél előbb kell elhagynom a lakótelepet.

Ma este a vacsoránál tudtam meg, hogy gondviselőm is Gabriel elbocsájtására szavazott, ezért magammal kell vinnem a Másholba, különben holnap elbocsájtják. Kiterveltem, hogy éjjel indulok útnak, hogy ne lássanak meg. Gondviselőm biciklijével indulok, mert azon van a gyermekülés. Ételünk lesz, az ajtók elől összeszedem a maradékot. Kicsit tartok az úttól, főleg a keresőgépektől. Úgy próbálok majd elbújni a keresőgépek elől, hogy felidézek egy havas emléket, hogy ezzel hűtsük le magunkat. De a közösség és Gabriel érdekében megcsinálom. Nagyon hálás vagyok a Veled töltött időért és a sok emlékéért, amiket átadtál nekem, és hogy ezáltal bölcsebb és bátrabb lettem. Bízom benne, hogy az emlékek visszanyerésével az embereknek jobb életük lesz.

Remélem, az út sikeres lesz, és az emberek is könnyen fel fogják tudni dolgozni az emlékeket a Te segítségével!

Üdvözlettel hű tanítványod: Jonas

Kelt: 3040. máj. 18.

MTT- ZSENIK

Kedves Örökítő !!!

Sajnálom, hogy így kell megtudnod, de a tervezettől korábban el kellett menekülnöm. Magammal viszem Gabrielt is, mert Apa azt mondta, hogy visszavitték a Dajkálóközpontba, amikor nem aludtam otthon. Mivel közeledik a ceremónia, ki akarták próbálni, hogy Gabriel tud-e egyedül aludni. Sajnós nagy ricsajt csapott éjszaka, ezért még az Apám is Gabriel elbocsájtása mellett szavazott. Ezt nem hagyhattam annyiban. Szeretem őt, mintha a testvérem lenne. Ezért meg kell mentenem.

Köszönöm, hogy megmutattad nekem az érzelmeket és az emlékeket, jó tanárom és barátom voltál. Megmutattad nekem a zenét, a színeket, mi az öröm és a fájdalom. Sajnálom, hogy csak ennyi idő jutott nekünk, és hogy nem tanulhattam többet a világról. Remélem, a bátorságot és kitartást adó emlékek nélkül is sikerül teljesíteni az utat, és végül eljutni a Másholba.

Remélem, hogy sikerül a küldetésünk. Fogsz tudni segíteni az embereknek, hogy átvészeljék az emlékek okozta káoszt. És felnyitod a közösség szemét, hogy milyen fontosak az érzelmek, és mennyi szép dolog van a világon. Vigyázz magadra, remélem, egyszer még újra találkozunk!

Búcsúzik tőled szeretet tanítványod, Jonas!

HABCSÓKOK

Kedves Örökítő!

Először is szeretnék bocsánatot kérni a kicsit korábbi távozásomért, de a minap az esti étkezés során megtudtam, hogy a kis Gabriel elbocsájtásra kerül, ezért cselekedtem. Úgy döntöttem, hogy Gabrielt is magammal viszem.

Őszintén sajnálom, hogy nem úgy alakultak a dolgok, ahogyan szeretttük volna, de így is nagyon sokat köszönhetek neked, például azt, hogy megtanítottad, mi is a szeretet. Köszönöm, hogy egy fájdalmas emléknél mindig igyekezted egy megnyugtatót is adni, így kimutatva törődésedet. Bízom benne, hogy a Másholban lehet majd egy hasonló nagyszülőm, mint amilyen te is vagy.

Remélem, megbirkózol a rengeteg dologgal, ami a nyakadba zuhan! Hiszek abban, hogy sikerül egy kiegyensúlyozott, boldog emlékekkel teli közösséget létrehoznod.

Minden jót kívánok!

Szeretettel: Jonas

VÉRFARKASOK

Tisztelt Örökítő!

Ezt a levelet egy kissé összezavarodva írom Neked. Az alábbiakban olvashatod, hogy mi történt.

Gabrielt elbocsátásra ítélték, ezt ma tudtam meg Apától. Nagyon megrendített, mivel Gabriel időközben nagyon hozzánőtt a szívemhez.

Mivel a szüleim nagyon fáradtak voltak az éjszaka folyton felsíró Gabetől, felajánlottam, hogy Gabe költözzön be hozzám. És félve vallom be, hogy amikor felkelt, és én megnyugtató céljából a hátára tettem a kezem, akaratlanul is átadtam neki egy vitorlázás emlékét. Ezután minden éjjel, mikor felsírt, az emlékek segítségével nyugtattam le. Remélem nem haragszol érte túlságosan!

Amikor tudomást szereztem Gabe elbocsátásáról, elhatároztam, hogy még az éjszaka megszököm, Gabellel együtt! Ha nem teszem, akkor Gabriel meghal! Előbbre kellett hozni és módosítani a tervünket. Nem maradt időm beszélni Veled. Ezért a bocsánatodat kérem, még akkor is, ha tudom, hogy nem szereted, hogy állandóan minden apróságért bocsánatot kérek.

Az új terv a következő: apa biciklijével indulunk, viszek egy kevés ruhát, maradék ételt. Vízre remélhetőleg találunk. Egy szakadt ruhadarabot ráaggatok valamelyik csatorna melletti bokorra, hogy azt higgyék: beleestünk a vízbe a kerékpárral együtt. A keresőgépeket meg az emlékek segítségével verjük át.

Remélem sikerül megvalósítani nekünk a szökést, Neked meg az emlékek kezelését. Majd írok, ha tudok.

Ezt a levelet lezárt borítékban a párnám alatt hagyom, Neked címezve. Mellette egy üzenetet hagyok Lilynek, hogy juttassa el Neked titokban ezt a levelet, ha másnap este megtalálja. Remélem, így fog történni.

Őszinte tisztelettel:

2712. 12. 14.

Jonas

Kedves barátom, tanítóm!

Nagyon sajnálom, hogy csak ezzel a levéllel tudok elbúcsúzni magától, nem pedig személyesen. Ne haragudjon rám, de nem várhatom ki a két hetet, amikorra a szökésem terveztük. Gyorsan kellett meghoznom a döntésem és cselekednem, mivel apámtól az előbb megtudtam, hogy Gabrielre reggel az elbocsátás vár. Nem engedhetem, hogy megöljék! Elhatároztam, hogy megmentem az életét, így még most éjjel útnak indulok Gabriellel együtt. Apám kerékpárján van gyerekiülés, azzal kelünk útra.

Nem tudom, sikerül e eljutnunk a Másbólba, nem tudom, mi vár ránk, de muszáj elindulnom. Sok mindent tanított nekem, amik menekülésemnél biztosan segítségemre lesznek.

Sajnálom, hogy hirtelen távozásom miatt nem tudta nekem átadni az összes emléket, nagyon szerettem volna megtapasztalni még a kitartás és a bátorság emlékeit, ezek hiányozni fognak utamon a másik világ felé.

Köszönöm, hogy hitt bennem, köszönöm a tanítást, a bölcs tanácsokat, a törődést. Örülök, hogy segített megtapasztalni az emberi érzéseket, hogy átadta a szép emlékeket és a fájdalmasakat, s hogy megismerhettem a múltat. Az ön segítségével megértettem, hogyan működik az itteni érzéketlen, szürke világ, amelyből muszáj elmenekülnöm!

Kedves mesterem! Remélem, távozásommal nem kerül nagyon nehéz helyzetbe, s lesz ereje az itt lakóknak segíteni a rájuk törő emlékek feldolgozásában. Kívánom, hogy találja meg az utódomat, az új őrzőt, és remélem, nemsokára eltávozhat szeretett lánya után.

Búcsúzom Öntől, mert már indulnom kell. Remélem, sikeresen eljutok Gabriellel a Másholba, s várom, hogy ott majd az öntől kapott emlékeim életre kelnek.

Hálával és szeretettel búcsúzik Öntől hű tanítványa:

Jonas

NORERE

Kedves Örökítő!

Sajnálom, hogy nem tudtam Tőled személyesen elbúcsúzni. Hiányozni fogsz! Sosem fogom feledni a Veled töltött pillanatokat. Még mindig magam előtt látom azt a pillanatot, amikor a 12 ceremónián rám néztél. Meg szeretném köszönni azt a rengeteg tudást, amit Tőled kaptam. Köszönöm az emlékeket, amiket átadtál.

Örülök, hogy engem választottatok új őrzőtoknek, mert különben ezek az emlékek soha nem jutottak volna el hozzám. Persze voltak fájdalmas és nagyon szomorú emlékek a csodaszép, boldog és jó érzéssel eltöltő emlékek mellett, de ezek tettek azzá, ami most vagyok. A kedvenc emlékem az első, a szánkó emléke. Amikor a hátamra tetted a kezed, először nem értettem, hogy mit szeretnél. Aztán szépen lassan kezdtem érezni a hideget. Egyre csak hűlt a levegő és láttam a havat magam körül, amiről akkor még nem tudtam, hogy mi az. Aztán megláttam a szánkót magam alatt. Azóta már nagyon sokszor gondoltam vissza rá. Be kell vallanom megpróbáltam átadni az elefánt emlékét Lilynek. De csak a boldog részét, mert az ő puha tárgya is egy elefánt.

A legrosszabb emlék pedig a fájdalom volt. Azóta is érzem a fájdalmat a lábamban. nagyon fogsz hiányozni!

Jonas

GÚTAI EINSTEINEK

Kedves Örökítő!

Fájó szívvel, de itt kell hagyjalak egy szebb és jobb jövő érdekében.

Érzések nélkül a világ olyan kopár. Az embereknek át kell érezniük azt, amit te és én érzünk, a szeretetet, és ha kell, a fájdalmat is.

Miután láttam, hogy apám minden érzés nélkül megöl egy ártatlan csecsemőt, arról mit sem sejtve, hogy mit érez, nem bírtam tovább, azt akartam, hogy tudják, mit tesznek velük. Tudom, ez felelőtlen dolog, és azt is tudom, hogy mennyire nehéz lesz az embereknek, de meg kell tennem. Azt akarom, hogy lássák a színeket és szeressék egymást, de sajnos nemcsak a jó emlékeket adom át ezzel, hanem a rosszakat is, de azok is az élet velejárói.

Sajnálom, hogy nem tudsz velem jönni, hiszen te igazán megértettél engem és igaz barátom lettél, viszont nekem most meg kell mentenem Gabrielt. Nagyon közel áll hozzám, és érzem, hogy ő is szeret engem, kötődik hozzám. Nem akarom, hogy ilyen fiatalon véget érjen az élete.

Köszönöm a kiképzésem, kedves Örökítő, sok új dolgot tanítottál, amiért hálás vagyok. Te voltál az, aki felnyitotta a szemem, és a segítségeddel rájöttem, hogy mi a feladatom a világban. Megtapasztalhattam általad, hogy mik a leglényegesebb dolgok az életben. Ha itt végzel, a másholban várni fogunk - Gabriel és én.

Remélem, még találkozunk. Ég veled, drága barátom, én örökké emlékezni fogok rád.

Őszinte barátsággal:Jonas

BENGÁK

Kedves Őrző!

Remélem, eljut hozzád ez a levél. Gondolom nagyon sokat töprengtél rajta, miért nem követtem pontosan a tervet, amit megbeszéltünk. Sajnos rettentően sietnem kellett.

Az esti étkezésünknél az apám közölte velünk, hogy Gabriel akkora patáliát csapott a Dajkálóközpontban az éjjel, hogy mindenki az elbocsátása mellett döntött, köztük ő maga is. A vacsorától számítva másnap reggel végezték volna el a ceremóniát, amit azzal indokolt, hogy egyre több a munkájuk, így mihamarabb szeretnének túllenni rajta. Ha nem siettem volna a szökéssel, akkor Gabrielt elbocsátják. Nem hagyhattam, hogy ez megtörténjen, így még aznap éjjel útra keltem a Másholba. Meg szeretnék köszönni mindent, amit értem tétél, azt, hogy megtanítottad, mik azok a színek, mi az a szeretet, mi az az öröm, mi az a bánat. Hiányozni fogsz.

Remélem, megérted a döntésemet, és hogy közösségünknek segítségével sikerül elfogadnia az új érzéseket.

Tanítványod: Jonas

KITARTÓ TERCIÁSOK

Kedves Barátom!

Búcsút veszek tőled, itt kell, hogy hagyjalak téged. A közösség érdekében nagyon sok fájdalmat éltem át az utóbbi időben, igaz voltak boldog pillanataim is.

Most már tudok és értek mindent, amit addig nem tudtam, nem tudtunk. Köszönöm neked ezt az időt, amit együtt töltöttünk. El sem tudod képzelni, milyen fájdalmat élek át, hogy itt kell hagyjalak. A szívem mélyen azonban ott rejlik a remény, hogy valamikor még láthatlak titeket. Köszönöm, hogy mellettem voltál, megmutattad, amit megmutathattál, és segítettél átvészelni, s megérteni az átadott emlékeket.

Búcsúzom, elmegyek, de a kis Gabe érdekében, s talán mindannyiunk érdekében el kell mennem.

Szerető fiad, Jonas

MI MEGPRÓBÁLJUK

Jonas búcsúlevele

Kedves Örökítő!

Sebtében írom Neked ezt a pár sort, és remélem, hogy sikerül bedobnom hozzád, miközben menekülünk.

Meg kell értened, hogy nem volt más választásom, mint már most elszökni. Amikor hazaértem, vacsorakor apa közölte, hogy Gabrielt másnap reggel el fogják bocsátani. Muszáj volt cselekednem! Nem száradhat több gyermek élete a lelkemen. Rajtad kívül csak Gabrielt szeretem, és csak Ti ketten tudjátok nekem viszonzni ezt az érzést. Őszintén bízom abban, hogy sikerül eljutnom a Másholba, amiről Te úgy fogsz értesülni, hogy itt elurakodik a káosz és a pánik. Ígérem, hogy visszajövök majd, hogy segítek neked, de előtte Gabrielt biztonságban kell tudnom. Bízom abban, hogy a Másholban segítőkész, jó

emberekre találok, és Gabriel igazi családban fog felnőni. Tudom, hogy megérted döntésemet, hiszen Te voltál az, aki rámutatott arra, hogy a Közösségnek változásokra van szüksége, és a társadalmunk messze nem tökéletes. Tudom, hogy ha sikerül a tervünk, a Közösségünk egy jobb helyé válik majd a segítségeddel. Kérlek, tarts ki, és szurkolj nekem! Szeretném neked bebizonyítani, hogy méltó vagyok arra, amire Te magad választottál ki.

Ha mégis csalódást okoznék Neked, és elkapnának, akkor pedig ne személyes kudarcként fogd fel, hanem az én ügyetlenségemként. Szeretlek, és köszönök mindent, amit értem tettél. Bárcsak tényleg a nagyapám lehetnél!

Öllelek: Jonas.

KÖNYVMOLYOK

Kedves örökítő!

Sajnálom, hogy eme üzenetnek meg kell születnie, de az elmúlt napok eseményei után úgy döntöttem így lesz a legjobb!

Ma este megtudtam apától, hogy Gabrielt holnap reggel elbocsátják. Tartozom egy vallomással. Gabe már hosszú ideje az én szobámban alszik, és egyszer, véletlenül átadtam neki egy emléktöredéket. Ettől megnyugodott, ezért ezután, ha éjszaka felsírt, emlékeket adtam neki. Mivel tegnap este nem voltam otthon, apa a Dajkálóközpontban hagyta, és ott nem tudták lecsillapítani. Meg kellett mentenem. Csak így, ahogy ezt leírom tudatosult bennem, hogy, ha nem teszem, nem elég, hogy megölik, de a közösségre is rászabadulnak az emlékek, amiért valószínűleg nekem és esetleg még neked is felelned kéne.

Mindannyiunknak így lesz a legjobb, bár aggódom, és kételkedem a sikerben.

Azokra az emlékekre a bátorságról és kitartásról nagy szükségem lett volna.

Jobban belegondolva igazából bármilyen emlék jól jönne. Fogalmam sincs mi vár rám a hídon túl. Csak reménykedem, hogy sikerrel járunk Gabe-bel.

Kérlek, ne próbálj segíteni! Ne keverd bajba magadat, ne akadályozd meg őket abban, hogy keressenek, hogy kiutáljanak. Amíg úgy érzed, a tagadással tudod megőrizni a testi épségedet, addig tagadd, hogy bármi közöd lenne a szökésemhez!

Sajnálom, hogy nem maradt időm elbúcsúzni tőled, de szorít az idő. Mivel apa biciklijével megyek, hogy Gabe-et is vihessem, így biztosan még reggel elkezdenek kerestetni a gondviselőim. Remélem nem kevertelek nagy bajba a döntésemmel!

Annyi mindent tanultam tőled, és annyi mindent szeretnék megköszönni! A színeket, amik miatt szó szerinti és átvitt értelemben is (amiről szintén tőled tanultam) új színekben látom a világot, az emlékeket és a válaszokat, amiket

mindig szívesen adtál kérdéseimre, és amik miatt bölcsebb lettem, és amiknek köszönhetően most jobbra tehetem a közösség életét, de leginkább az érzelmeket köszönöm, amik új emberré tettek, és amik miatt most leírhatom, hogy szeretlek örökítő!

Vigyázz magadra és a közösség többi tagjára is, mert előttem a szomorúság, ha elveszítenélek! Bízom benne, hogy tényleg javulni fog a helyzet a közösségben, és boldogan csatlakozhatsz majd Rosemaryhez! Egy nap talán én is csatlakozom majd hozzátok! Remélem utóbb, mint előbb!

Jonas

Ui.: Ha ezeket a sorokat olvasod bizonyára megtaláltad a leveletem! Még nem tudom, hol fogom hagyni, de sürgősen ki kell találnom! Már indulnom kell, de még fogalmam sincs, hol találnád meg!

ANONYMUSOK

Kedves Örökítő!

Mielőtt elmenekülnék erről a helyről, szeretnék elbúcsúzni Tőled ebben a levélben.

A terv, amit már annyiszor átgondoltunk, füstbe ment. A mai napon el kell menekülnöm, hogy megmentsem Gabrielt az elbocsájtástól. Eleinte nem értettem, hogy miért nem tarthatsz Te is velem, de már belátom. A társadalomnak szüksége van Rád, hiába szeretném, hogy itt legyél mellettem, mégsem szökhetsz meg velem. Szeretnék bocsánatot kérni, amiért megbántottalak. Az elbocsátásról készült felvétel láttán dühös lettem, és eluralkodtak rajtam az érzelmek, pedig nem akartam Veled tiszteletlenül beszélni. Ugyanakkor szeretném megköszönni az összes emléket, amit tőled kaptam. Mi a saját tapasztalatunkból tudjuk, hogy volt idő, amikor a színek is léteztek, amikor még mindenki érzett büszkeséget, bánatot, szeretetet és kínt. Ahogy mondtad, az emlékek megőrzésében nem a fájdalom a legrosszabb, hanem az egyedüllét. Egy kellemes emlék akkor szép, ha osztozhatunk rajta szereteteinkkel. Köszönöm, hogy velem osztottad meg az emlékeidet. Tetszett a szeretet érzése, és eljátszadottam a gondolattal, mennyire jó lett volna, ha mi is többet lettünk volna együtt, és Te lettél volna a nagyapám. Ezt a gondolatot valahol még mindig bolondságnak tartom, de kezdek bízni az érzelmeimben és az emlékekben. Nem igazán tudom, milyen megmérettetés vár rám, de úgy érzem, felkészültem és sikerülni fog. Tudom, hogy többé nem térhetek vissza, de lehetséges a siker. Ugyan nincs rá sok esély, de bízom benne, hogy minden jóra fordul, és sikerül Gabrielt megmentenem. Ha kudarcot vallok, egészen biztos, hogy a halál vár ránk. De mégis mit számít ez? Nekem itt nincs többé maradásom, és mivel kiválasztottál, felkészültem minden lehetséges esetre, és minden tőlem telhetőt megteszek, hogy tervünk sikerüljön. A Te kedvéért és Gabriel miatt is meg kell tennem. Szeretném hinni, hogy van bennem elég erő, bátorság és kitartás.

Megmutattad nekem, lehetnének máshogy a dolgok, és ha sikerül megszöknöm, és eljutok a kinti világba, a Másholba, a közösségnek át kell vennie az emlékeket, így megismerik a múltat, megszerzik a bölcsességet. Reménykedem abban, hogy képesek vagyok elérni célomat. Vigyázni fogok a kis Gabrielre, és kitartok a végsőkéig. Hogy miért tervezem ezt? Mert szeretlek, és nagyon hálás vagyok, amiért odaadtad az emlékeidet, és megtanítottál rá, hogy az élet –bár néha fájdalmas- a legcsodálatosabb kincs, amit ember kaphat.

Barátod: Jonas

Kedves Örökítő!

Egyikünk se számított arra, hogy ilyen hamar el kell mennem, szóval ez a búcsúlevél eléggé gyorsan készül.

Amikor ezt olvasod, én már rég útra keltem. Gabrielt is magammal viszem. Apa az elbocsájtására szavazott, nem engedhetem, hogy ugyanazon menjen keresztül, mint a kisebbik ikergyerek. Mivel őt is vinnem kell, ezért Apa biciklijét használom, mert csak azon van gyerekülés. Tudom, hogy ezzel egy újabb szabályt szegek meg, de úgy érzem, ennél a pontnál ez már mit sem számít. Megértem, bár még mindig sajnálom, hogy nem tarthatsz velem. Megértem, mert tudom, milyen rossz szenvedni, és Nélküled nem tudunk segíteni a többi emberen, akiket meglepetésként fog érni a sok boldog emlék melletti gyötrő fájdalom. Sajnálom, hogy nem tudtad átadni a bátorság és a kitartás összes emlékét, de úgy érzem, eléggé sokat tanultam Tőled, hogy ezen emlékek nélkül is sikeresen átjussak a Másolba. Remélem, nem okoztam csalódást az egy év alatt, amíg a tanítványod lehettem. Ha nem sikerülne véghezvinnem a tervet, akkor ne Magadat okold, hiszen az én döntésem volt. Ellenben, ha célunkat elérem, légy Magadra büszke, mert Nélküled biztosan nem sikerülhetett volna. Ígérem, ha minden a terv szerint megy, akkor visszajövök Érted és elmesélem, mi mindenben mentem keresztül.

Tisztában vagyok veled, hogy nem lesz könnyű dolgom, de úgy érzem, ennyivel tartozom Neked, hisz, ahogy mondtad, már nagyon vártál egy olyan személyre, aki változást hoz a közösség életébe.

Jonas

Ui.: Anya azt mondta nekem, hogy ez egy semmitmondó, üres ige, nem egy helyes megfogalmazás, de én tudom, hogy Te pontosan megérted, mit érzek, amikor azt mondom: szeretlek.

,

Kedves Örökítő!

Tudom nem ilyen leendő Őrzőre vágytál, sem a közösség, de mindketten tudjuk, hogy meg kellett tennünk a kis Gabriel és a közösség érdekében is. Tudom nem úgy alakult a szökés, ahogy elterveztük, és sajnálom, hogy személyesen nem tudtunk elbúcsúzni egymástól, és még pár emléket átadni, de bízom benne, hogy a tervünk így is sikeres lesz.

A ma esti vacsoránál megtudtam, hogy a kis Gabriel el fogják bocsájtani, így meg kellett változtatnom a tervünket. Nem volt más választásom, korábban kellett cselekednem, még a további bátorság átadása előtt. Hiszem, hogy a már átadott bátorság elég lesz, hogy Gabriellel elérjünk egy szabad világba. Köszönöm mindazt, amit értem tétél, tudom nem lehetett könnyű a lányod után, egy másik Őrzőt kiképezned. Sosem felejttem el az együtt töltött időt, sem a jó, sem a rossz pillanatokat. Remélem, hogy emlékeidben Te is megőrzöl. Bízom benne, hogy a közösség jól fogja viselni a felszabaduló emlékeket és az érzelmeket. Tudom, hogy Te mindenben segíteni fogod őket.

Ígérd meg nekem, hogy családegységemre, főleg Lilyre, vigyázni fogsz. Remélem túralátásoddal és hallásoddal meghallod hangomat és meglátsz Engem. Most búcsúznom kell, mert az idő sürget.

Jonas

ÉBREDŐK

Kedves Örökítő!

Levellem elején szeretnék elnézést kérni, hogy búcsú nélkül indultam el. A terv, amit

annyiszor átgondoltunk, és gondosan kidolgoztunk, egy csapásra füstbe ment.

Amikor a kiképzés után haza értem a lakóegységembe, az esti étkezésnél megtudtam,

hogy a kis Gabrielt, az újgyermeket, akit a családuknak nevel, el akarják bocsájtani, mert

még mindig nem viseli jól az éjszakákat. Már másnap reggelre tervezték az elbocsájtási

ceremóniát. Annyira megszerettem őt, ezért elhatároztam, hogy megmentem. Ez volt az ok, hogy korábban kellett indulnom. Nagyon sajnálom, hogy a sok tervezgetés hiába volt. Remélem, megértesz engem, és nem vagy rám mérges.

Köszönök mindent, amit értem tettél. Minden kérdésemre segítettél válaszolni. Rengeteg csodálatos emléket adtál át nekem, még a kedvencedet, a karácsonyt is. Ebből az emlékből ismertem meg a családi összetartozás és a szeretetérzését. Emlékszem a szánkózásra, amelyet először adtál át. Nagyon nagy élmény volt számomra, mert azelőtt még hasonlót sem tapasztaltam. Elmagyaráztad mi is az a túralátás és a színek. Még a túrahallásról is beszéltél. Remélem, lesz még esélyem

megismerni ezt is. A fájdalmas és szomorú emlékeket is köszönöm, mert úgy érzem, hogy

ezek tapasztalásaiból bölcsebb lettem. Lehet, hogy a mi világunk ezeket a fájdalmas

dolgokat megszüntette, de rengeteg gyönyörűséget is, mint a színek, a család, a zene és főleg a szeretetet.

Remélem azzal, hogy én most elmegyek, az emberek szeme felnyílik, és megismerik azokat a dolgokat, melyeket elvettek tőlük. Kívánom, hogy minden, amit elterveztél, sikerüljön. A legfontosabb, hogy mindig boldog légy!

Még egyszer bocsánatot kérek, hogy szó nélkül itt hagytalak, de úgy gondolom, hogy Te megérted.

Szerető barátod és tanítványod: JONAS

U.i.: Tudom, érzem, hogy sikerülni fog az, amit elterveztünk. Egyszerűen sikerülnie kell!

A KATEDRA ŐRZŐI

Kedves és egyetlen Örökítő!

Mindenekelőtt bocsánatot szeretnék kérni, de muszáj volt eltérnem a tervüktől. Meg kellett mentenem ifjú társamat a kegyetlen haláltól. Miután tőled

hazamentem, megtudtam, hogy Gabrielt, az újgyermeket, akit a családjunk nevel, már másnap reggel el akarják bocsájtani, mivel még mindig nem viseli túl jól az éjszakákat.

Nem hagyhattam, hogy vele is megtörténjen az a szörnyűség. Nagyon sokat jelent számomra a veled töltött idő. Szembesítettél a csodás, de egyben kegyetlen múlttal. Megmutattad nekem a színek fantasztikus világát, a zenét, s még a kedvencedet, a karácsonyt is megosztottad velem. Ebből értettem meg, hogy mit jelent a családi összetartozás, a szeretet. Megtapasztalhattam a szánkózás élményét, ami az egyik legkedvesebb számomra. A fájdalmas emlékekért is hálás vagyok, ezek által leszek tapasztaltabb, bölcsőbb. Sajnálom, hogy a világ, amelyben élünk, ennyire törekszik a tökéletességre, s eldobja magát a bölcsesség, az érzelmek, a zene, a színek és az igazi valóság megismerését. Szívből remélem, hogy azzal hogy én most elmegyek, az emberek közelebb kerülnek a felismeréshez, hogy nem jó ez a burok, amelyben élünk.

Rádöbbenek, hogy mennyi csoda van a világon, hogy megéri megismerni, megtapasztalni a valódi életet. Te is megérdemled a boldogságot, kívánom, hogy megtaláld a lelki békédet!

Szerető barátod és hű tanítványod, JONAS

HÁRMAS EGYSÉG

Kedves Örökítő!

Sajnálom, hogy nem tudtuk egymástól személyesen elbúcsúzni. Este megtudtam, hogy Gabrielt elbocsátották, ezért muszáj volt hamarabb elszöknöm. Köszönöm Neked az elmúlt egy évet!

Köszönöm az ÖSSZES emléket, amelyet átadtál. A jókat – melyek felmelegítették lelkemet és olyan érzésekkel ismertettek meg, melyeket nem ismertem. És a rosszakat is, melyek – ahogy fogalmaztál –, bölcsességet adtak.

Van erőm véghez vinni a szökést és Neked is kitartást kívánok a Rád váró feladathoz!

Ha kételkednél döntésünk helyességében, gondolj Rosemaryre. Ő nem ezt érdemelte!

Szeretettel: Jonas

Kedves Örökítő!

Eljött a pillanat, amikor kettőnk közös útja, az egymással eltöltött hasznos, fontos idő, az együtt közösen átélt és megélt emlékek a végéhez közelednek. Bár búcsúzom Tőled, de örül a lelkem és tele van hálával. Köszönök mindent, amire az évek során megtanítottál, általad új dolgokat ismerhettem meg, kinyílt számomra a világ. Hálás vagyok azért, hogy végig támogattál és segítettél abban, hogy elbíriam az emlékek terhét, megbirkózzam a nehézségekkel. Kaptam Tőled jó és rossz, kellemes és felkavaró emlékeket, élményeket, tapasztalásokat egyaránt, de kettőnk közös erejével sikerült mindennel megküzdennem. Hiszem azt, hogy az együtt töltött idő alatt a mester és tanítványa kapcsolatból egy szorosabb, bensőségesebb baráti kapcsolat szövődött köztünk. Míg élek nem felejtelek el, jó szívvel gondolok Rád!

Üdvözlettel: Jonas

LOGIKUKACOK

Kedves örökítő!

Gabriellel már ma elszöktünk. Remélem, hogy nem kéri majd számon tőled, hogy miért tűntünk el.

Kérlek, bizonyosodj meg, hogy a családomat nem érte nagy trauma. Ha majd találotok új őrzőt, akkor bízom abban, hogy őt legalább sikerülni fog teljesen kiképezni, és végre nem fog nyomni az emlékek nagy terhe.

Remélem, hogy miután mindenkire rátörtek az érzések, nem lesz akkora nagy káosz.

UI: Gabe is már jobban van.

Szeretettel: Jonas és Gabriel.

Kevésbé Kreatív Csapatnév

Szia kedves Örökítő!

Elnyomásban vagyunk! Szerintem semmit se tehetünk. Fölösleges próbálkozás az elnyomás ellen harcolni. Gondolkodtam, és arra jutottam, hogy semmit se tehetünk. Esélytelen. Lehetetlen. Bevetted? DEHOGYIS

Azt szeretném, hogy mindenki egyenlő legyen. Közös közteherviselés! Egy közös jövővel! Pont ezért úgy gondoltam, hogy elmegyek. Elmegyek, hogy mindenki visszanyerje az emlékeit. A múlttól tudnia kell mindenkinek. Lázadásra buzdítalak, szedjél össze sok megbízható embert!

Világforradalom lesz!

Öllelek: Jonas

MINYONOK

Drága Barátom!

Sajnos korábban kell elindulnom utamra, mint ahogy terveztük. Most tudtam meg, hogy Gabrielt holnap el akarják bocsájtani, ezért gyorsan kell cselekednem.

Nem tudod már nekem átadni az emlékeket a bátorságról és a kitartásról, pedig most nagy szükségem lenne rá. Saját erőmet kell használnom, de menni fog! A szeretet, amit megismerhettem általad, olyan erőt ad nekem, ami biztosan tudom, hogy átsegít majd a nehézségeken. Nem hagyhatom, hogy Gabrielt megöljék! Az embereknek fel kell ébredniük, meg kell tudniuk, hogy mi az, amit elvettek tőlük.

Hálás szívvel köszönök mindent! Remélem egyszer még újra találkozhatunk!

...annyi mondanivalóm lenne még, de az idő sürget.. Isten Veled!

Őszinte szeretettel: Jonas

BUNDÁSKENYEREK

Kedves Örökítő!

Nem volt időm elbúcsúzni Tőled, és ezért nagyon rosszul érzem magam. Legalább így, levélben el kell köszönnöm.

Hamarabb kellett elindulnom, mert rájöttem, hogy a nevelőapám el akarja bocsájtani a kis Gabrielt.

Nem hagyhattam ott velük. El kellett vinnem őt is. Vittem elegendő ételt, amivel talán túléljük ketten.

Az emlékeket, amiket átadtál használni fogom, amíg tudom.

Szeretettel: Jonas

LOCSOGÓK

Kedves Örökítő!

Ebben a percben is menekülünk. A kétségbeesés és a remény érzései keverednek bennem. Félek, féltem Gábrielt, de érzem, tudom, mennünk kell!!!!

Sokat vagy gondolataimban. Tudom, érted helyzetemet. Ismered ÜGYÜNKET, megérted, nem volt időm búcsúzkodni....minden perc életet(ket) menthet. Most van egy kis időm, Gábiel pihen....így kihasználva a pillanatot, gondoltam, teleportálok neked néhány FONTOS gondolatot!

Már a kiképzésem kezdeti időszakában éreztem, valami nem stimmel VILÁGUNKBAN! Az emlékek egyre bővülőbb forgatagában általad olyan élmények birtokában jutottam, amelyről azelőtt semmit nem tudtam. S bár voltak rossz emlékek (a háború borzalmaira derűvel most sem gondolok vissza), de a jó emlékek melegsége olyan érzéseket vált(ott) ki bennem, ami arra sarkall, VÁLTOZTATNUNK KELL!

Világunk szürke és silány! Kiszámítható! S igen, látszólag mindeki kiegyensúlyozott, teszi a dolgát, megvan a helyünk. De érzem, tudom, nincs ez így jól!

Szeretném, ha mindenki látná a tenger kékségét, a rózsza pirosságát, az ősülő fák színes kavalkádáját! Szeretném, ha nem lenne bűn a bolydulás! Ha mindenki érezné a szerelem gyönyörű, olykor gyötrelmes oldalát! Szeretném, ha nem mások mondanák meg nekünk, mi a jó, és mi nem az!

S igen!Az emlékek felelőséggel járnak, olykor szenvedéssel. De mindezek ellenére szeretném érezni, hogy vér folyik ereinkben víz helyett, hogy saját életünk felelősei MI vagyunk! Ne mások döntsenek rólunk és felettünk!!!

Tudom, értesz engem...s már a kiképzésem kezdetén is érezted rajtam, nem biztos, hogy méltó utódodat az én személyemben találtad meg.Ugyanakkor támogatásodban biztos vagyok!

Kérlek, gondolataid segítsenek a következő napokban. Hiszek a jóban! Hiszek abban, hogy meg tudom mutatni a VILÁGUNKNAK, lehet mésképp és máshogyan!

Valahol a két világ között,2124. 01.20-án

Barátod: Jonas

SZABÁLYTALAN ÉRZELMEK

Kedves Örökítő!

Nagyon sajnálom, hogy többet nem látjuk egymást viszont, és nem köszönhetek el Tőled személyesen. A tervünkön sajnos hirtelen változtatnom kellett, mivel megtudtam, hogy Gabriel elbocsájtására ma fog sor kerülni, tehát Apa ma fogja megölni a kisfiút. Így hát gyorsan távoznom kell a Közösségből Gabriellel együtt, ezért búcsúzom Tőled.

Eddig is sokat győzködtelek, hogy tarts velem, ám látom, Rád itt is nagy szükség van. Az emberek nagy része nem is tudja, mi történik az idősekkel, a babákkal, mit is jelent az elbocsájtás. Így megértem, hogy jobbnak látod itt maradni. Viszont annyi szörnyűséget láttam az emlékeidben, hogy nehezemre esik sajnálni az embereket. Az ember gonosz és önző. Egyesek régen úgy gondolták, hogy a javunkra válik az egyenlét, nem lesz erőszak, éhezés. Nem hiszem, hogy az elbocsájtás, amihez oly nagyon ragaszkodnak társaink, megoldás lehetne bármire is.

Örökké hálás leszek Neked, hogy nem ragadtam le a mi szabályokkal teli, de érzelmektől megfosztott szürke világunkban. Rengeteg emléket adtál már át nekem, melyek réges-réges-régen történtek és számos tapasztalatot szereztem Neked köszönhetően. Nagyon sok szép élményt éltem át az emlékeid révén. Felnyitottad a szemem az igaz világ felé minden gyönyörűségével és fájdalomával együtt. Megtanítottad nekem a különbséget a rossz és a jó között. Legkedvesebb emlékem a szánkózás volt, melyben kezem érintkezett a frissen hullott puha hóval. Megismerhettem a szeretet, fájdalom és szomorúság érzését. Továbbá átadtad nekem, mi is az az érzés, s mit is jelent a szeretet. Megtapasztalhattam, hogy kapcsolat nemcsak az emberek között létezhet, hanem ember és állat között is.

Köszönöm, hogy megmutattad az elbocsájtás folyamatát. Sosem felejttem el, hogy Apám az, aki végez az elbocsájtásra váró emberekkel. Mindent megtettem, hogy az esti étkezésnél ne sírjam el magam. El sem tudom képzelni, mennyire fájhatott végignézned, hogy a saját lányoddal ugyanígy bánnak. Teljesen megértem, hogy nem bírta a szomorú emlékeket. Biztos vagyok benne, hogy tiszta szíve volt, ugyanúgy, mint Neked, Őrző.

Tudom, hogy sosem hazudtál, ezért én is őszinte leszek Veled. Eddig titokban tartottam, mert féltem, hogy nem fogsz szeretni többé, de véletlenül átadtam Gabrielnek a vitorlázás emlékét, miközben a hátát simogattam, hogy elaludjon. Képzeld, megtudtam, hogy én is ilyen csodás erővel rendelkezem, és át tudom adni az emlékeket ugyanúgy, ahogy Te. Talán hasznomra is válhat az utazásom során.

Hálás vagyok, hogy sok szép emléket adtál át, és megmutattad a valós színeit a világunknak. Számomra mindig is te leszel az Emlékek Őre.

Viszont nekem már indulnom kell. Gabe megmentése az életem célja. Minden gyermek számít. Nekem nem tudják megmagyarázni, hogy miért ésszerű megölni Gabrielt. Szeretem ezt a kisfiút, és ő is engem. Nem hagyhatom, hogy bántsák.

Remélem, követsz majd utamon. Ellenben azt is megértem, ha máshogy döntesz. Tégy úgy, ahogy szíved diktálja!

Örökké emlékezni fogok Rád. Szeretlek Örökítő!

Tanítványod, Jonas

ARANYPOCKOK

Kedves Örökítő!

Sajnálom, hogy el kell hagynom a közösséget, de ahogy erről már korábban is beszéltünk, ez a legjobb döntés.

Az egyik könyvedben olvastam a struccról. Vicces egy állat lehetett... Ami a legjobban megragadt az emlékeimben ennek kapcsán az a struccpolitika kifejezés volt. A szócikk szerint ez nem más, mint „a valóság elől elzárkózó, a valósággal nem számoló, azt megismerni nem akaró magatartás”. Mellbevágó

volt a felismerés, amikor rájöttem, mindannyian így élünk a közösségben. Azonban homokba dugott fejjel, nem láthatjuk a vihar közeledtét, de nem is élvezhetjük az ezt követő gyönyörű napsütést sem.

Egyre határozottabban hiszem, hogy az embereknek is tudniuk kell az emlékekről, az érzésekről, mindenkinek látnia kell a színeket, meg kell tapasztalnia a haragot és a bánatot, de a fájdalmat és a szenvedést is. Tudniuk kell, mi az a karácsony, születésnap.

Titkok és hazugságok hálójában vesztegetjük el azt a drága időt, ami adatott nekünk.

Azt nem tudom, mi lesz velem, eljutok-e a Másholba, de remélem, hogy a döntésemnek köszönhetően rátok is és rám is egy szebb és jobb jövő vár.

Tudom, most nem pontosan a terveink szerint cselekszem. Korábban kellett indulnom, nem hagyhattam, hogy Gabrielt is megöljék! Magammal kellett hoznom, ami nyilván további bonyodalmakkal fog járni. Sajnálom, hogy ezért nem maradt időm átadni az összes olyan emléket, amiről úgy gondoltad, fontos lehet.

Neked köszönhetően most már nem csak „beszámolok” az érzéseimről, hanem már meg is élem azokat. Köszönöm az őszinteséged, támogatásod és hogy felnyitottad a szemem! Bízom benne, hogy amit teszek, az nem hiábavaló és hosszútávon meglesznek a közösségre nézve a pozitív hatásai is. Azt kívánom, bárcsak látnánk még egymást az életben!

Sok szerencsét, kitartást kívánok Neked!

Örök barátod, Jonas

JEDIK

Kedves örökítő!

Nagyon bánt engem, hogy búcsú nélkül kell elmennem. Ezt csakis azért teszem, mert megváltozott a helyzet, Gabrielt el akarják bocsátani, s hogy megmentsem, magammal kell vinnem. Még erre a levélíráásra maradt egy kis időm, aztán indulok. Remélem, megtalálja a levelem, arra a titkos kerti helyre teszem, ahol üldögelni szoktunk magával.

Mindjárt indulok, de szeretném megköszönni a sok érzést, emléket, amit átadott nekem, a kitartását, hogy sokszor türelmetlen és hisztis voltam, s maga

akkor is tovább foglakozott velem. Tudom, hogy még mennyi mindent meg akart velem ismertetni, vártam, hogy megismerhessem az emlékeket a barátságról és a kitartásról. De lehet, hogy az új világban majd ezeket is megismerem.

Nagyon félek, hogy sikerül e Gabriellel eljutnom egy másik világba, jó lett volna, ha velem jön. D érzem, hogy sikerülni fog a tervem.

Hálás vagyok mindenért, és kívánom, hogy tudja megtalálni az utódomat, az új őrzőt. Remélem, a szökésem miatt nem esik baja.

Minden jót kívánok önnek, türelmet az emberekhez, ha miattam rájuk törnek az emlékek. Nagyon sajnálom, hogy nem jött velem. Reménykedem, hogy egyszer az életben még valahol találkozhatunk, ki tudja.

Hálás tanítványa: Jonas

MINDEGY

Kedves Örökítő!

Mivel meg szeretném menteni a kis Gabriel életét, ezért el kell mennem. Mivel nem tudtam elbúcsúzni tőled, mert korán indultam, ezért írtam ezt a levelet, és amit most Te olvasol, elküldtem Lilyvel.

Szeretettel: Jonas

9056. 12. 21.

SZABÁLYSZEGŐK

Kedves Örökítő!

Nagyon köszönök mindent, és leírhatatlanul hálás vagyok neked. Sajnálom, hogy nem köszönhettem el Tőled személyesen, és a tervedet sem követhettem. Gabrielt el akarták bocsátani, amit semmiképp nem várhattam meg, így még ma éjjel útnak kellett indulnunk Gabe-bel.

Ha ezt a levelet olvasod, akkor sikeresen kijutottunk a házból, és út közben már gyűjtöttünk is élelmet az útra az este kihelyezett maradékokból. Remélem, hogy nem valaki más találja meg a leveletem, és nem keverlek bajba, azt semmiképp sem szeretném. Még most sem tudom, hogy lesz-e alkalmam eljuttatni ezt a levelet hozzád, de ha ezt olvasod, akkor úgy alakult, hogy biztonságosan ki tudunk térni a lakosztályod felé.

Ne aggódj miattunk, mostanra már messze járunk, ráadásul, ha minden jól megy, csak a ceremónia után fogják észrevenni, hogy eltűntünk.

Sok szeretettel a legjobbakat kívánva búcsúzik: Jonas

AMNÉZÁSOKK

Kedves Örökítő,

a dolgok változása miatt sajnós előbb kellett elhagynom a telepet és nem tudtam személyesen elbúcsúzni tőled. Köszönöm, hogy nemcsak a kiképzőm, de a barátom is voltál. Neked hála olyan dolgokkal ismerkedtem meg, melyek megváltoztatták az egész életemet.

Sokáig engedelmesen éltem a közösségünkben, de tudom, hogy most már nem menne. Hálás vagyok az emlékekért a jókért és a rosszakért egyaránt. Minden emlékekkel gazdagabb, szélesebb látókörűbb és érzőbb ember lettem.

Köszönöm, hogy segítettél volna a szökésben és mindent kockára téve csakis az én javamat nézted. Mikor megtudtam mit terveznek Gabriellel, éreztem, hogy cselekednem kell. Ez a kisfiú nagyon fontos számomra és nem engedhettem, hogy őt is elbocsátsák.

Reménykedem, hogy a tőled kapott emlékek segítenek minket az utunk során és veszélyes kalandunkat siker koronázza. Hiszem, hogy Gabet és engem a Másholban várni fognak és megismerhetünk egy új életet. Sajnálom, hogy ismét

kudarccal zárult az őrző kiképzése, de bízom benne, hogy egyszer megtalálod a megfelelő jelöltet.

Sohasem feledlek és örökké a legjobb barátomként fogok emlékezni rád:

Jonas

CSUPA CSAJOK

Kedves Örökítő,

sajnos az események felgyorsultak és a szökésemet a tervezettnél előbb kell végrehajtanom. Ma megtudtam, hogy Gabriel elbocsátását tervezik, de ezt egyszerűen nem engedhetem.

Minden porcikában érzem, hogy meg kell őt mentenem, és meg kell próbálnunk eljutni a Másholba. Köszönöm, hogy megértetted az érzéseimet, és azokat a dolgokat, amelyek miatt nem tudnék tovább itt élni. Egész eddigi életemben elfogadtam a közösség szabályait és örültem, hogy itt élhetek. De ez megváltozott. Hálás vagyok neked, hogy az emlékeken keresztül megmutattad egy más élet lehetőségét is.

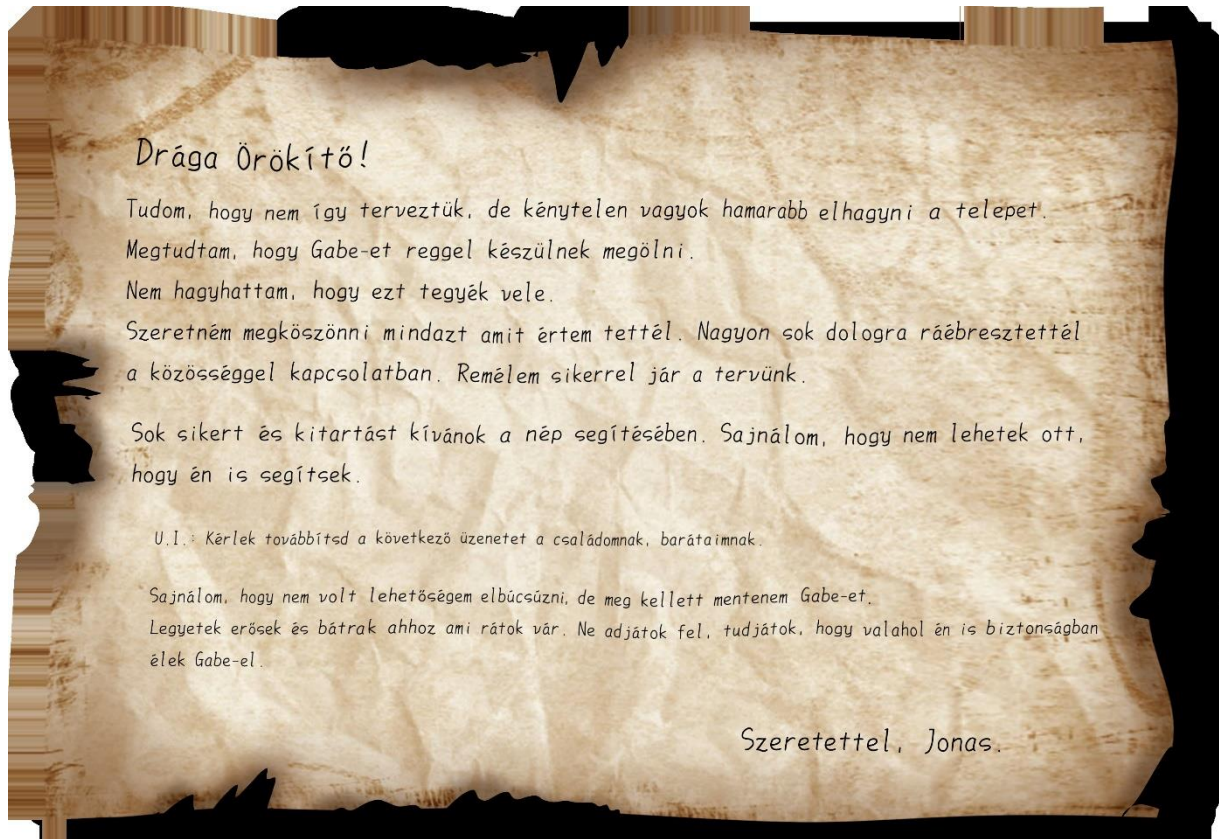
Minden emlékből sokat tanultam, legyen az akár jó, akár rossz. Nagyon szerettem veled dolgozni és beszélgetni. Kérlek vigyázz a közösségre, de legfőképpen magadra. Őszintén remélem, hogy hamarosan sikerül kiképezned egy új őrzőt, aki megfelel erre a feladatra.

Mint látható sem én sem pedig Rosmery nem volt erre megfelelő. Az emlékeid segítségével igyekszem mindkettőnket megmenteni és reménykedem, hogy elegendő tudást és bátorságot gyűjtöttem, hogy sikerrel is járjunk.

Sosem feledlek drága barátom!

Szeretettel Jonas

JÓKAI ÖRZŐI

LÉGIKÉK

Kedves Örökítő, drága Mesterem!

Levéliben búcsúzom, mert nem a tervezettek szerint alakultak az események. Meg kell mentenem Gabe életét!!!

Tegnap apám bejelentette, Gabrielt továbbra sem találják alkalmasnak arra, hogy családtagként éljen. Éjszaka a Dajkálóközpontban folyamatosan sír, senki nem képes megnyugtatni. Úgy döntöttek hát, hogy elbocsájtják. Ezt nem hagyhatom! Azonnal felkerekedünk, el kell menekülnünk!

Nagyon köszönöm, hogy nemcsak tanítóm, barátom is voltál, és megismertettél egy olyan világgal, amelyben van szeretet. Tudom, hogy nemcsak jó, de rossz, sőt fájdalmas élmények is várhatnak ránk a valódi életben. Ezt mindenkinek meg kellene tanulnia, fel kellene ismernie!

Azt remélem, hogy Gabe és én egy jobb, érzelmekkel teli világot találunk. Remélem, szökésünk és a többiekre rászabaduló emlékek a mi világunknak is reményt adnak a változásra, az emberiségre.

A tervünk, ha kicsit másképp is, de megvalósul. Minden erőmmel azon leszek, hogy Gabe boldog legyen, s talán, egyszer még mindannyian találkozhatunk egy igazabb jövőben.

Szeretettel: Jonas

PINDÚR- PNDÚROK

Kedves örökítő!

Tudom. Tudom, hogy nem ez volt az eredeti tervünk, de muszáj volt minél hamarabb elmenekülnöm. Te, gondolom nem tudod az okát hirtelen eltűnésemnek, de elmondom, és remélem, hogy miután elmeséltem neked az okot, nem fogsz rám annyira haragudni, és remélem azt is, hogy meg fogsz érteni engem, és azt, hogy miért tettem ezt.

Tudod, minden a terv szerint alakult volna, csak hogy amikor tegnap hazaérkeztem, apám egy szörnyűséges hírral fogadott. Azzal, hogy Gabrielt (tudod, azt az újszülöttet, akit apám hozott haza, hogy megjavuljon) amikor nem éjszakáztam otthon, elvitték éjszakára a Dajkálóközpontba, azért, hogy felmérjék, hogy viseli az éjszakát. Tudod, volt egy dolog, amiről nem szóltam neked, s ezt szívből sajnálom, de Gabriel egyszerűen nem akart éjszakánként nyugton maradni, és ezért az egyik este felajánlottam a szüleimnek, hogy én majd vigyázok rá az éjszaka, persze nálam is felkelt éjszaka, és én csak meg akartam őt nyugtatni, de véletlenül átadtam neki egy vitorlázós emléket, és ettől volt nálam olyan nyugodt. Én tényleg nem akartam átadni neki egy emléket sem, s ezért a bűnömért bocsánatodat kérem örökítő.

Ezen az éjszakán Gabe borzasztóan viselkedett, és a dajkálóknak gyorsan kellett meghozniuk a döntést, így az elbocsátására szavaztak. Én ezt nem engedhettem! Nem engedhetem azt, hogy Gabrielt olyan galád módon megöljék, remélem ezt te is megérted. Így hát gyorsan kellett cselekednem, gyorsan felkaptam a tőled kapott élelmeket, magamhoz vettem Gabet, és elindultam apa biciklijével.

Bízom benne, hogy most már megérted korai távozásom okát. Remélem, hogy miután belépek a Másholba, és az emberek

visszakapják az emlékeiket, te majd segítesz nekik feldolgozni azokat a fájdalmakat, amiket nekem is segítettél feldolgozni a kiképzések alatt.

Köszönöm neked azokat a szép pillanatokot, emlékeket, amiket átadtál nekem. Köszönöm, hogy megtanítottál arra, hogy hogyan kell szeretni, és köszönöm neked azt is, hogy ilyen jó barátommá váltál, akinek akármit elmondhattam, és utána ki is kérhettem őszint véleményét. Legvégül pedig azt köszönöm, hogy amikor felvettem neked azt az ötletemet, hogy az embereknek meg kell ismerniük a múltat, te nem ítéltél el, sőt még csak nem is nevettél az ötleten, hanem segítettél nekem a Másholba szökni.

Remélem, hogy sem te, sem pedig az emberek nem úgy fognak rám emlékezni, mint a lányodra, Rosemaryra, akinek galád módon még a nevét sem lehet kiejteni, hanem úgy, mint arra a fiúra, aki vállalta azt, hogy árulónak fogják hívni, csak azért mert a szívére hallgatott, és nem látta jónak azt, hogy eltitkolják a nép előtt a múltat, és azt, hogy mi történik az elbocsátás után.

Kérlek téged, hogy ha mégsem sikerül megváltoztatnom a közösség gondolkodásmódját, akkor válasz egy új őrzőt, és meséld el neki, hogy mi is az igazság rólam, és persze Rosemaryról is mesélj neki, remélem, hogy legalább ő meg fogja érteni az én cselekedeteimet.

Nehéz ez a pillanat, de muszáj megtennem. El kell búcsúznom tőled! Mennem kell, mielőtt felkel a nap. Nem tudom, hogy mi vár ránk a Másholban, de rád örökké emlékezni fogok, és remélem, hogy te is rám. Bízom benne, hogy egyszer még találkozunk.

Szeretettel: a te barátod, Jonas

OKOSKÁK

Kedves Örökítő!

A mai napon nagy lépést teszek meg...Tudom, nem lett volna szabad hamarabb elindulnom, de a kis Gabriel miatt muszáj volt ezt megtennem. Megszavazták az elbocsátását, nem tudtam megtenni, hogy nm menekülök el vele.

Nagyon sajnálom, hogy nem tudtunk elbúcsúzni! Tudom, bátornak kell lennem és remélem, hogy minden a terv szerint megy majd.

Amint elértünk a Másholba, valahogy megpróbállak értesíteni. Hiányozni fogsz te is, a barátaim Asher és Fiona és Lily... Remélem, egyszer még találkozunk!

Jonas

ŐRZŐ LÁNYOK

Drága Örökítő!

Ezzel a levéllel búcsúzom tőled. Remélem, ha rám gondolsz majd, nem érzed magad rosszul, amiért átadtad a fájdalmas, kimerítő emlékeket.

Vajon mi lett volna, ha nem nézem meg az ikergyermek elbocsájtását?

Megeshet, hogy még mindig a kízó emlékeket őrizgetném, csak hogy a többi polgár ne szenvedjen.

Senki sem tudja, hogy min megyünk keresztül. Bízom benne, hogy mikor már utánad megyek, kevesebb fájdalommal kell élned. A közösség miatt nem aggódom. Egy embernek kell qa gyötrelmes emlékeket megóvni, míg a többi személy boldogan éli életét. Apám is hazudott, csakhogy nekem jó legyen. Nem tudta, hogy tudatában vagyok annak, hogy kisgyermekeket öl, hogy az emberiség ne éhezzen. Rosemary is tudta, hogy egyszerűen csak próbáljuk elnyomni a problémáinkat. Ezért kérte az elbocsájtását is. Előfordulhatott volna, ha az egyenléttel nem szüntetik meg a színeket és az érzelmeket, nem merült volna fel bennem, hogy fel kellene függesztenünk az ugyanolyan unalmas, szürke napokkal járó életet.

Mikor én már nem leszek az emberek között, akkor vélhetően az Öregek Házában élek.

Nemsokára találkozunk a Másholban.

Utolsó üdvözlettel: Jonas

Kelt: Lakóegység, 2023. január 20.

FIKUSZKÁK

Kedves Örökítő barátom!

Meg szeretném Neked köszönni az eddigi segítségedet és tanításaidat, de most sajnos mihamarabb búcsút kell vennem Tőled, ezért írok most neked levélben.

A legfőbb ok, amiért elmegyek, a kis Gabriel. Ugyanis apámtól megtudtam, hogy mindenki, még ő is az elbocsátására szavazott, és holnap reggel már végbe is akarják vinni. Én ezt nem engedhetem, meg kell mentenem őt. Remélem, megérted.

Sajnálom, hogy nem jöhettél velem, hiányozni fognak a beszélgetéseink, a tanácsaid, a bölcsességed.

Remélem, egyszer még találkozunk!

Ég veled,

Jonas

